

Rodes, den 21. april 2009

Til Folketingets Skatteudvalg
og til Skatteministeren,
liza.christensen@ft.dk
Folketinget,
Christiansborg,
DK - 1218 København K.

Vedrørende lovforslag L 125 om ændring af loven om bemyndigelse til opsigelse af de danske dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien.

Vi har modtaget Skatteministerens svar dateret den 14. april 2009 på vor henvendelse af 13. april 2009 til Folketingets Skatteudvalg og til Skatteministeren.

Vi skal undlade at forlænge diskussionen om, hvorvidt indgrebet er sket med tilbagevirkende kraft, men alene gentage, at for os, som har planlagt en flytning til Frankrig igennem flere år, kan Skatteministerens indgreb ikke opfattes som anderledes end foretaget på en sådan måde, at det griber voldsomt ind i vore planer. Synspunktet om, at man kan blive anset som hjemmehørende i Frankrig eller i Spanien ved at bo i en campingvogn, som vi ikke i det hele taget har fremført, virker i den forbindelse ejendommeligt. Det afgørende for hvor man bor, må vel være, om man rent faktisk har bopæl i et land, er tilmeldt landets myndigheder, herunder skattemyndigheder, og ikke om man bor i en campingvogn eller i en anden form for bolig.

Men vi vil gøre opmærksom på, at Skatteministeren ikke med et ord har kommenteret nedennævnte afsnit af vort brev af 13. april 2009, som vi hermed skal anmode om at få kommentarer til:

"Skatteministeren omtaler spørgsmålet om, i hvilket omfang der har været ført forhandlinger mellem Danmark og Frankrig, henholdsvis Spanien før opsigelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne fandt sted, således som det blev lovet i sin tid, da loven blev fremsat i Folketinget. Det fremgår heraf, at der har været afholdt et (eet) møde med Frankrig i januar måned 2008 og et (eet) møde med Spanien i maj måned 2008, og det er blevet oplyst, at mødet med Spanien fandt sted 12 dage før dobbeltbeskatningsoverenskomsterne blev opsagt. Der har været lidt småkontakter med Frankrig i ny og næ, men der har ikke været ført egentlige forhandlinger med de to lande om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster, heller ikke efter at disse overenskomster er blevet opsagt. Det tyder ikke på, at Skatteministeren har haft nogen reel vilje om at nå frem til en situation, hvor man igen har dobbeltbeskatningsoverenskomster med de to lande, og det er derfor vanskeligt at se, at ministeren har levet op til det tilsagn, som han i sin tid gav om, at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kun ville blive opsagt, såfremt nye forhandlinger ikke gav et gunstigt resultat.

Skatteministeren omtaler spørgsmålet, om man i den danske beskatning skal tage hensyn til, at personer, som i Frankrig ikke endnu er berettiget til dansk social pension, betaler en tvungen afgift til det franske sygekassevæsen på 8% af den skattepligtige indkomst, således at denne afgift fradrages ved beregningen af den danske skat.

Skatteministeren kommer dog ikke med et eneste argument imod at foretage et sådant fradrag, men oplyser alene, at skatter, afgifter og sociale bidrag i de forskellige lande er skruet forskelligt sammen, ligesom han anfører, at leveomkostningerne i Frankrig og i Spanien er lavere end i Danmark.

Den omstændighed at skatte- og afgiftssystemerne i de enkelte lande er skruet forskelligt sammen taler netop for at foretage fradrag i den danske skat for den franske afgift.

I Danmark betales udgifterne til sygehuset over de almindelige skatter. I Frankrig betales udgifterne til sygekassevæsenet ved afgifter, som man er pligtig at erlægge, og som derfor bærer alle kendetegn af at være skatter, men som teknisk set ikke betegnes som skatter men som tvungne afgifter til sygekassevæsenet. Hvis man derfor ikke indrømmer et dansk fradrag for disse udgifter, kommer man som

bosat i Frankrig til at betale skat henholdsvis afgift til dækning af sygesikringsudgifter både til Danmark og til Frankrig, og man kommer derved til at blive udsat for en form for dobbeltbeskatning. Man kommer altså til at betale en højere skat, hvis man bor i Frankrig end hvis man bor i Fredericia, og det har Skatteministeren jo netop stillet i udsigt, at man ikke vil komme til.

I øvrigt er det ikke vor erfaring som bosatte i Frankrig, at leveomkostningerne her i Frankrig er lavere end i Danmark. Det er et billede, som man ofte ser gengivet i den danske presse, men det svarer efter vor erfaring ikke til virkeligheden. Man ser ofte bort fra, at man i Frankrig udover skatter, som modsvarer de danske har en række andre skatter og afgifter, som man ikke kender til i Danmark. Man har indrettet det franske samfund efter, at man skal betale brugeravgifter på en lang række områder, og det franske prisniveau er samlet set ikke lavere end det danske, selvom man kan finde eksempler på varer, der er billigere end i Danmark. For vort eget vedkommende er vore udgifter til den daglige husholdning steget med ca. 20% efter at vi er flyttet til Frankrig, uden at vor levestandard er steget tilsvarende, siden vi flyttede fra Danmark.

Vi skal på denne baggrund anmode Skatteudvalget om at arbejde for, at man ved beregningen af de danske skatter indrømmer et fradrag for betalt afgift til det franske sygesikringssystem på 8% af den skattepligtige indkomst."

Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det er blevet oplyst for os, at den danske stat ikke betaler de sundhedsudgifter, som dækkes af 8%-afgiften i alle tilfælde, hvor man som bosat i Frankrig oppebærer dansk social pension eller tjenestemandspension. Det sker kun i de tilfælde, hvor man ikke også har en fransk indtægt eller pension. Har man det, refunderes sundhedsudgifterne ikke, men alligevel beskattes man af pensionen i Danmark, samtidig med at man kommer til at betale 8%-afgiften til Frankrig.

Vi håber, at man i Skatteudvalget vil se positivt på de af os tidligere stillede forslag.

Med venlig hilsen

Ingrid og Karsten Rosendal
2, carrer de la Blanquera
F-66320 Rodes

Rosendal@neuf.fr